

عنوان مقاله:

اصول تدریس دروس در مدارس برای پیشرفت علمی دانش آموزان

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه قرقچیان - دبیر آموزش و پرورش

اکرم بنده زاده - دبیر آموزش و پرورش

حشمت همتی - دبیر آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

هر نسل متناسب با خواسته ها و نیازها و آمال و آرزوهایش در زمان مشخص، اشکال جدیدی آموزش و تحصیل را انتخاب می کند. آموزش جدید پاسخی است به آن جنبه و نگرش از مطالب و موضوع های مختلف که این مطالب را به مثابه الگوها و طرح ها و نمونه های مختلف در نظر می گرفت و مسئولیت دانش پژوه یاد گرفتن این مطالب و الگوهای از قبل تعیین شده ای بود که به وسیله متخصصین، مولفین و دست اندرکاران آموزشی تعیین و دیکته شده بود و به عبارتی قبلا همه مطالب به صورت نسخه از پیش تعیین شده تجویز میشد. به زبان علمی ساختارگرایی یا روش آموزش سنتی مطالعه شکل و تقسیم بندی این اشکال به گونه های متفاوت است و تا اندازه زیادی بدون توجه به معنای اشکال مربوطه بوده است. به نظر گورد ۱۹۸۵ و ویداوسن ۱۹۷۹ که اساسا از مخالفان این طرز تفکر هستند تجزیه و تحلیل متن با شکل محدود می باشد. به نظر چیانک ۱۹۷۹ هیچکاک ۱۹۷۸ الن ویداوسن ۱۹۷۹، روش های آموزشی و علمی سنتی به نیازها اهداف، خلاقیت و تفاوت های فردی افراد و به طور کلی اهداف ارتباطی و خلاق که در آن باید فراگیرنده درگیر این روند آموزشی باشد، توجهی ندارد. البته می دانیم که این روش های سنتی نامبرده در بیشتر مراکز آموزشی ایران به کار گرفته می شود، زیرا فراگیرنده به طور فعال و خلاق درگیر یادگیری نمی باشد و همین باعث ایجاد فرهنگ غیرخلاق و غیر فعال دانش پژوهان ایرانی از سطح آموزش ابتدایی تا سطح دبیرستان است و حتی بسیاری از رشته های دانشگاهی نیز از این سیستم تبعیت می کنند. روش تحقیق در این مقاله کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

تدریس، مدارس، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1518361>

